

Tien jaar Stichting Praktijkleren

Een feestelijke ambiance, een smakelijk buffet
Sapjes, fruit en koffie, ik zag zelfs broodjes kroket.
Hartjes en ballonnen, sfeerverlichting in de zaal
De stemming die was goed, de sfeer behoorlijk optimaal.

Ambiance Houtrust, ik keek er mijn ogen uit
Het enige wat ontbrak dat waren bruidegom en bruid.
Een bijzondere biotoop waar wij ons hier vandaag bevonden
Alsof we op de bruiloft van een achterneefje stonden.

Levende muziek, en iedereen in mooie kleren
Dit feestje leek geslaagd, maar de praktijk? Die zou het leren.
De leerlingen waren op alle fronten ingezet
Voor de foto's, de muziek, en volgens mij zelfs voor 't buffet.

Onze jonge gitarist die had ook handelsgeest, te gek
U kon zijn cd'tje kopen, dan had hij weer geld voor shag.
Onze dagvoorzitter vroeg ons toen om allemaal plaats te nemen
En zij had orde, want dat lukte zonder al teveel problemen.

“Richard van Leeuwen”, riep toen Ton, “kun je mij verstaan?
Wil je iedereen meenemen, en zelf ook zitten gaan?”
Toen iedereen gezeten was, toen werd een film gestart
Driedimensionaal, de logo's stonden rechts, apart.

Het was een stomme film, wie praatte die was niet te horen
Maar wel luide muziek, een continue underscore.
Maar wie in beeld was lachte, het was overduidelijk dat
10 jaar Praktijkleren veel gelukkige mensen opgeleverd had.

“Beste collega's dames en heren”, hoorden wij daarna van Ton
Hij was blij, dat u op dit feestje was, zei hij toen ie begon.
Hij wilde even terug naar februari 2006
Het kindje werd te de Bilt geboren, vervolgde hij de geschiedenisles.

Het kindje, kregen wij van onze vrolijke voorlichter te horen
Bleek levensvatbaar, en was uit een triootje geboren.
Er klonk een telefoon, Ton die trok zich daar niks van aan
Henk Jaspers werd genoemd, die had ook heel veel goeds gedaan.

Henk Jaspers kon niet komen, want dat was teveel gedoe
Vanuit zijn kleine dorp in Friesland wenste hij ons het beste toe.
Na Henk kwam Marloes, Marloes die deed het ook niet meer
Maar nu hadden wij, en hopelijk voor jaren, Peer.

Ton vertelde trots dat alle roc's aangesloten waren
Over solidariteitsprincipe begon ie te verklaren.
Het van/voor/door-principe, daar maakte Ton wat over bekend
En Ton was dol op triootjes, dat leek mij evident.

Toen het woord aan Miriam Notten, Ton die wou ons toevertrouwen:
Zij was de dagvoorzitter en ze ging ons bezig houden.
Ze hield Ton gelijk al bezig, want ze vroeg hem om z'n hand
Om op het podium te klimmen, Ton assisteerde haar galant.

De kleurtjes op uw badges, gaven verschillende regio's aan
Miriam vroeg elke regio om even te gaan staan.
Miriam had drie rollen, ze was ondernemer, specialist
En ze was betrokken bij Marie-Claire, sprak zij beslist.

De mensen met de gouden sjaals? Miriam stond hier te verklaren
Dat zij alles wisten, en ons lichtend baken waren.
"En gun jezelf een foto, met iemand die je nog niet kent
Grijp je kans, en scoor een leuke leerling of docent."

U had uw dromen opgeschreven, en Miriam die deelde mee:
"Mick Waulthers houdt van blauw, en heel veel mensen van de zee."
Waarom hield Mick van blauw? Omdat zijn vrouw blauwe ogen had
Een heel romantisch, en ook politiek correct antwoord vond ik dat.

Catharina hield de microfoon vast, en zij zocht de zin van 't leven
En zij hield van stippeltjesjurken, meldde Miriam ons nog even.
Miriam legde het programma uit, deed kort een boekje open
En beloofde dat wij niet verder uit zouden gaan lopen.

De voorzitter van de Stichting, Peer, die toen het woord hier nam
En we konden aan hem horen dat ie echt uit Helmond kwam.
Peer kende heel veel nichten, zelfs die van Miriam, zo bleek snel
En Peer had niet zoveel te wensen, een leuk feestje hier, dat wel.

Lekker slap ouwehoeren, dat vond Peer van groot belang
Hij hielp Miriam naar omlaag en ging zelf lekker aan de gang.
Hij had van alles opgeschreven, maar dat hielp hem hier niet echt
Want van wat hij had willen zeggen, had Ton het meeste al gezegd.

"Samen", was in Peer zijn speech toch wel het sleutelwoord
Samen naar 't examen, zo werd blij van hem gehoord.
Alfred had een voorstel, hij zag een rol voor SPL
Toen feliciteerde hij Ton, terecht leek mij dat zeker wel.

Ton huppelde het podium op, zonder Peer zijn hand te pakken
Maar Ton had geen strak jurkje aan, en ook geen hoge hakken.
Ton kreeg geen cadeautje, maar dat kon zo erg niet zijn
Want, vertelde Peer, Ton die had toch geen verstand van wijn.

Toen werd Ronald Hünneleman bij ons geïntroduceerd
Hij woonde in twee huizen, werd door Miriam beweerd.
Want zijn wens voor vandaag was? Nou, die wens die was maar klein:
Dat er vanavond op de bierparty een glaasje kriek zou zijn.

Naast mij staat trouwens Maarten, die weer op zijn snaren klooit
Hij zat ooit in een trio, maar daar is ie uitgegoid.
Nu speelt ie met mij, maar erg opwindend is het niet
Ik werk al tien jaar met hem samen, het is altijd ditzelfde lied.

Ronald vond u maar dapper, want begon met uit te leggen:
"Als ik wordt ingehuurd, dan weet men nooit wat ik ga zeggen."
Hij was gescreend, gescand en dat had heel erg lang geduurd
Maar uiteindelijk was Ronald hier vanmiddag ingehuurd.

Ronald sprak over de liefde, "Wie deed dat nog?" Meldde hij toen
"Seksuele voorlichting geven is het enige wat we doen."
Ronald had gelijk, want zelfs Ton, die hier voor ons stond
Sprak over trio's, maar 't woord liefde nam ie nergens in de mond.

Liefde in Disneyfilms, dat was een duidelijk verhaal
Die stonden bol daarvan, liefde kwam voor in allemaal.
Als je niet vreemdging kon je alles doen, bij het huwelijk houdt het op
"Prinsessen praten niet, maar slapen", merkte Ronald daarna op.

Waarom stranden huwelijken? Ronald deed het uit de doeken:
Omdat uit onderzoek gebleken was, dat mensen Disneyliefde zoeken.
't Was wel een heteroseksueel verhaal dat Ronald presenteerde, hoor
Maar ja, bij Disney komen bij mijn weten homo's helemaal nergens voor.

De verschillen tussen mannen en vrouwen werden even doorgenomen
Ronald pochte dat mannen tenminste zelf het podium op konden komen.
Toen een poster, Fuck the teachers, en over filosofen en boeken
Deed Ronald vervolgens een en ander uit de doeken.

Een plaatje toen van Socrates, die schreef of las geen woord
Onderwijzen doe je sprekend, vond ook Jezus, werd gehoord.
En in het oude Griekenland, daar was het zonneklaar:
Daar deden alle leraren en leerlingen het met elkaar.

Praktijkonderwijs nul punt nul, ik zat te klapperen met mijn oren
De sappen volgden de kennis? Nou, laat Disney 't maar niet horen.
Liefde, verbondenheid, interactie, dialoog op vier
"Dat was onderwijs", verklaarde Ronald aan ons hier.

Vier foto's toen, door Ronald was zorgvuldig opgelet
Om kritiek te voorkomen had ie er twee vrouwen tussengezet.
Faidros, een dialoog over liefde, een verhaal over Socrates
En alles opschrijven sloeg nergens op, vervolgde Ronald de les.

Schrijf niets op! Al zijn studenten adviseerde Ronald dat
Boft u even dat ik geen les van Ronald heb gehad.
En zelf bof ik ook en vind ik dat ook erg in orde
Want voor je 't weet moeten er sappen uitgewisseld worden.

“Leerlingen kunnen niet meer leren”, stond Ronald ons te vertellen
“Die gaan op hun laptops bij, Zalando stippenjurken zitten bestellen.”
Ronald wou bevraagd worden, dat de dialoog weer werd gezocht
Bijvoorbeeld dat iemand vraagt: “Meneer, waar heeft u die stippendas gekocht?”

Alles in de wereld gaat steeds harder aan ons trekken
In deze zaal hoorde Ronald zes mobiels, op zes verschillende plekken.
Dat je een uur bij een lezing zit en geen enkel berichtje hebt
Dat niemand aan je heeft gedacht, je heeft gevlooid of heeft geappt.

Saucijzenbroodjes trokken veel harder dan appels, leerden wij
En als je heel slecht lesgeeft hou je je leerling er niet bij.
De basis voor creativiteit was heel veel kennis, zei Ronald toen
En je doet nooit iets voor jezelf, je wilt het voor een Snicker doen.

“Je moet houden van je leerlingen”, zei Ronald tot besluit
En wat fuck the teachers betekende? Daar kwam u zelf wel uit.
Toen een pauze, lekker bandje stond hier voor ons op de vloer, en
U liep allemaal naar achteren, om slap te gaan ouwehoeren.

Rob stond even op, hij stuurde taart, hield van vinyl
En was in vijftig tinten grijs, wat mij ook goed beviel.
Rob werd aan Nathan gekoppeld, die aan kennisaansluiting dee
Michael was er niet, maar Antoine die deed vrolijk mee.

Marloes die dook er bovenop, Jacques Goossens wou meelopen met Bert
't was duidelijk dat Bert daar ook wel opgewonden van werd.
Miriam sprak over happy networks, en dat geluk besmettelijk was
Toen kennismaken met een vreemde, dat deed hier de hele klas.

“Soort zoekt soort”, zei Miriam, nou, 't verbaasde mij toch dat
Ton ineens, vanuit het niets, bevlogen naast mij zat.
Dacht hij: Dat is die vreemde eens, daar ga ik wat aan vertellen
Of zou naast mij zijn geschoven om een trio voor te stellen?

Hoe kan iemand je goed onthouden? Miriam had wel een idee
Nou, dat mensen mij onthouden daar heb ik nooit problemen mee.
Een meneer uit Breda, die hield van spelletjes, hoorden wij
En Riet en Simone waren samen wandelen, volgens mij.

Met het netwerkverlanglijstje gingen we aan de slag
Het werd complete chaos, meldde Miriam met een lach.
Jan zocht stageplaatsen, en zijn buurman knikte blij
Nou, die Jan had er gelijk een netwerkbuddy bij.

De wens van Jos? Jos was op zoek naar het ideale dieet
Boukje en Miriam, wilden wel, dus Jos had beet.
De dames waren ervaringsdeskundigen, zo bleek uit de gesprekken
Maar ik voelde de kroketten nog altijd keihard aan hen trekken.

Toen tien minuten chaos, en dat werd het, in de klas
We moesten losgaan met een kaartje dat van iemand ander was.
Precies na tien minuten werden wij weer geparkeerd
Dan is het geen echte chaos, dacht ik, maar geregisseerd.

Wat had de chaos opgeleverd? Pascal, in paars oplichtend shirt
Die vertelde dat de bijeenkomst vruchtbaar was, want er was veel gebeurd.
Een Zeeuwse in het rood kreeg direct antwoord op een directe vraag
En ook Nicasia uit Amsterdam verging het goed, vandaag.

Op de linkervleugel daar kreeg Marie-Claire het woord
Vier namen had haar netwerkbuddy hier voor haar gescoord.
Arend Jan had heel goed werk gedaan, en het heel leuk gehad
Daniëlle van Geel lag om een vraag over een ruitenwisser plat.

Ik heb mijn wens ook opgeschreven, en wil die wel met u delen
Of de meneer uit Breda een spelletje met mij wil spelen.
Met een leuke man naar een Disneyfilm? Da's iets wat ik ook wel graag wou
Bij Mick Waulthers maak ik geen kans, want die houdt van zijn blauwogige vrouw.

Het was leuk, en het was leerzaam, en verhelderend, beslist
Die Henk Jaspers in dat Friese dorp? Die heeft een hoop gemist.
Ik was blij dat ik vandaag mijn oor te luisteren mocht leggen
Als ik word ingehuurd weet ik zélf niet eens wat ik ga zeggen.

Haast tijd voor de borrel, wedden dat de docenten die gebruiken?
Om allemaal op zo'n lekker jong studentje hier te duiken?
Trio's, fuck the teachers, 't lag allemaal in dezelfde lijn
Voor mij zal praktijkonderwijs na vandaag nooit meer hetzelfde zijn.

Ronald ik weet zeker, die drinkt straks geen borrel, hier
Dat snap ik, want hij moet vanavond aan het krieckenbier.
Ton bestelt vast chocomel, want die heeft geen verstand van wijn
Ik hou het bij een sapje, en uitwisselen vind ik niet fijn.

Zelf ben ik dol op schrijven, een gedicht, of mooie brief
En daarbij, al zeg ik het zelf, ben ik behoorlijk creatief.
Mijn kennis van rijmwoorden? Die is enorm, godzijdank
Want als het een keer niet rijmt huren ze de volgende keer Nico Dijkshoorn in.

Ik kan nog uren doorgaan, maar ik ga zo toch vertrekken
Want ik voel de borrel als een dolle aan u trekken.
Of ik een Snicker heb verdiend, Boukje vindt het geen goed idee
En we zaten hier gezellig, en we zaten hier oké.